Τὸ φύλλον λεπτὰ 40 καὶ διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν 45

ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ, ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

...θμισμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας εἰς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ		Ἐξωτερικοῦ	
...ρος . . .	δρ. 16.—	Ἐτησία . .	δρ. 20.—
...ρος . . .	» 8,50	Ἑξάμηνος	» 10,50
... . . .	» 4,50	Τρίμηνος	» 5,50

...ομαι δέχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩι 1879

ΙΔΡΥΤΗΣ — ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐσωτερικ. λεπ. 40. Ἐξωτερικ. λεπ. 45

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, ἑκάστου λεπ. 40

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Βαβυλίδου ἀρ. 28, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

...δος Β'.—Τόμος 27ον Ἐν Ἀθήναις, 28 Νοεμβρίου 1920 Ἔτος 42ον.—Ἀριθ. 52

...ΕΥΤΕΡΗ ΠΑΤΡΙΔΑ

ΙΣΤΟΡΗΜΑ τοῦ JULES VERNE

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ' (Συνέχεια)

...Τζὼν Μπλὸκ ἀναστέναξε κι' ἐξα...σε:

...Μήπως ἔκαμα ἄσχημα νὰ τοῦ πῶ ...τα, νὰ τοῦ μιλήσω ἔτσι σὰ νὰ εἶχα ...ιὰ στὴν τσέπη μου ;.. Ἐ; παιδιά; ...μα ἄσχημα;

...Ὄχι, Τζὼν Μπλὸκ, ἀποκρίθηκε ὁ ...ς ἀπὸ τοὺς τρεῖς ἐπιβάτες. Ὑπάρ...ι ψέμματα ποὺ τὰ συγχωρεῖ ὁ Θεός.

...ὸ σταμάτησε ἡ συνομιλία καὶ ...ι ἔκοβαν μόνο τὰ πλαταγί...ου πανιοῦ στὸ κατάρτι, ...κουνιόταν ἡ βάρκα ἀπὸ τὴ ...θαλασσιά. Οἱ περισσότεροι ...ὰ τσακισμένοι ἀπὸ τὴν κού...ξαντλημένοι ἀπὸ τὶς στε...χνοῦσαν σ' ἕνα βαρὺ ὕπνο ...βες τοῦ μέλλοντος...

...τοροῦσε κανεὶς νὰ ὀνομάζῃ ..., ἐκεῖνο ποὺ θάρχόταν ...νύχες ἡμέρες; Οἱ δυστυ...ί, ἀπὸ αὔριο, δὲν θὰ ...Ὁ καθώμ... ! Ἀπὸ λίγα κομ...βρίου. ...ἑατος ποὺ τοὺς ...ρες νὰ ἐ...ια τὴν ὥρα τοῦ ...λογαρισ... ...τελέσματ... πιὰ οὔτε ἕνα. ...ος καὶ Πα... ὑπῆρχε, ἕνα ...λάδι ἑκα πρόσωπα. Κι' ...ρῆα ἐξακολουθοῦσε, πῶς θὰ ...νὰ βροῦν μιὰ στεριά, ἕνα ...; Καρφωμένοι ἐκεῖ, θὰ ...σὲ λίγο ἀπὸ τὴν πεῖνα. ...ποχὴ ἐκείνη δὲν ὑπῆρχαν ...μόνο ἱστιοφόρα. Καὶ μὲ ...ὰ ἐκείνη, πῶς ἦταν δυ...τεράση κανένα πλοῖο νὰ ...ῃ; Ὥστε οὔτε αὐτὴ τὴν ...ν μποροῦσαν νὰ ἔχουν!

...πε, μὰ τὴν ἀλήθεια, νὰ ἔ...κλῃ, τυφλὴ πεποίθηση στὸ ...νὰ μὴν πέσουν στὴν ἀπό...τουλάχιστο τὴ φιλόσο...νη διάθεση τοῦ ναύκλη...δὲν ἔβλεπε τὰ πράγματα ...ἀπὸ τὴν καλή τους. Καὶ νὰ τώρα τί ἔλεγε, μιλῶντας μονάχος του:

«Τὸ ξέρω... θάρθῃ στιγμὴ ποὺ κι' ἡ τελευταία γαλέττα θὰ φαγωθῇ... Μὰ ὅσο ἔχει κανεὶς τὴν κοιλιά του, δὲν πρέπει νὰ παραπονιέται πολὺ πῶς δὲν ἔχει τίποτα νὰ τῆς ρίξῃ μέσα... Νάχῃς τί νὰ φᾷς, ἀλλὰ νὰ μὴν ἔχῃς κοιλιά,—αὐτὸ θὰ ταν τὸ φοβερό!»

Ὁ Τζὼν Μπλὸκ εἶχε ξαναπιάσει τὸ τιμόνι κι' οἱ ἄλλοι ἐπιβάτες εἶχαν ξαναπάρει τὶς θέσεις τους στοὺς πάγκους. Δὲν ἔβγαζαν πιὰ οὔτε λέξῃ. Μόνο τὰ κλάμματα τοῦ παιδιοῦ καὶ τὰ βογγητὰ τοῦ πλοιάρχου Γκοὺλδ ἀκουγόνταν στὴ σιωπή.

Πέρασαν ἔτσι δυὸ ὧρες. Ἡ βάρκα δὲν εἶχε προχωρήσει οὔτε πενῆντα ὀργυιές. Γιατὶ μόνο ἡ φουσκοθαλασσιὰ τὴ μετακινοῦσε λιγάκι. Τὸ πανί της δὲν εἶχε φουσκώσει οὔτε μιὰ φορά. Καὶ μερικὰ ξύλινα πράγματα, ποὺ εἶχαν πέσει στὴ θάλασσα ἀπὸ χθές, ἐξακολουθοῦσαν νὰ πλένε ὁλόγυρά τους.

Μὲ τέτοια ἀκινησία, ἦταν περιττὸ νὰ κάθεται κανεὶς καὶ στὸ τιμόνι. Ὁ ναύκληρος ὅμως δὲν ἤθελε νὰφήσῃ τὴ θέση του. Καὶ μὲ τὸ διάκι στὰ χέρια, προσπαθοῦσε τουλάχιστο νὰ μετριάζῃ τὰ πότομα τινάγματα τῆς βάρκας, ποὺ ἐνοχλοῦσαν τόσο τοὺς συντρόφους του.

Στὶς τρεῖς μετὰ τὰ μεσάνυκτα, αἰσθάνθηκα ἕνα ἐλαφρότατο φύσημα στὰ μάγουλά του κι' ἀνασηκώθηκε.

— Μοῦ! ἔκαμε. Θὰ φυσήξῃ;

Σάλιωσε ἀμέσως τὸ δάκτυλό του καὶ τὸ σήκωσε ψηλά... Ναί, ἡ ἐξάτμιση τοῦ τὸ δρόσισε κι' ἀπ' αὐτὸ συμπέρανε πῶς φυσοῦσε. Ἔπειτα ἀκουγόταν καὶ σὰν ἕνα μακρινὸ κυμάτισμα.

Τότε φώναξε:

— Κύριε Φρίτς!

Ἕνας ἐπιβάτης, καθισμένος στὸ μεσαῖο πάγκο, κοντὰ σὲ μιὰ γυναίκα, σήκωσε τὸ κεφάλι καὶ ρώτησε:

— Τί θέλεις, ναύκληρε;

— Κοιτάξτε κεῖ πέρα... κατὰ τὴν ἀνατολή...

— Βλέπεις τίποτα;...

— Ναί... ἂν δὲν κάνω λάθος... μιὰ λουρίδα ἄσπρη...

Ἀλήθεια, 'ς ἐκεῖνο τὸ μέρος, μιὰ γραμμὴ λιγώτερο σκοτεινὴ ἁπλωνόταν ἐπάνω ἀπὸ τὸν ὁρίζοντα. Ἡ συνάφεια οὐρανοῦ καὶ τῆς θάλασσας σκοτεινόταν ἀρκετὰ καθαρά. Θάλεγε κανεὶς πῶς ὁ θόλος τῆς καταιγίδας εἶχε σχισθῆ 'ς ἐκεῖνο τὸ σημεῖο κι' ἴσως ἀτμοσφαιρικὰ ρεύματα περνοῦσαν

«Ἡ θάλασσα ἦταν ἔρημη ὡς τοὺς πιὸ μακρινοὺς ὁρίζοντες...»

(Σελ. 393, στι. γ'.)

ἀπὸ τὴ σχισμάδα, ποὺ μεγάλωνε ὁλοένα...

— Φυσᾶει! βεβαίωσε ὁ ναύκληρος.

Μὰ ὁ ἐπιβάτης δὲν τὸ πίστευε ἀκόμα.

(Ἕπεται συνέχεια)

ΧΩΡΙΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ τοῦ HECTOR MALOT

[Βραβευμένο ἀπὸ τὴν Γαλλ. Ἀκαδημία]

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΒ (Συνέχεια).

«Πῶς; τί σημαίνει αὐτό, Στεφανίτσα; Μὴ μᾶς κάνῃς, σὲ παρακαλῶ, τὸ χωροφύλακα! Τὸ μάλωμά μου ἦταν ὁλωσδιόλου φιλικό. Δὲν τὸ ξέρω πῶς ἡ Κατερίνα εἶναι ἡ καλύτερη ἀδελφὴ τοῦ κόσμου, ὅπως ἐσὺ ἡ καλύτερη κόρη; Καὶ ποιὰ ἄλλη δὲν θὰ παντρευόταν γιὰ νὰ γηροκομήσῃ, σὰν καὶ σένα, τὸν πατέρα της;» Ἔπειτα, δίνει ὁδηγίες πῶς νὰ περιποιοῦνται τὰ λουλούδια του, ἐσὸ θὰ λείπῃ...

Γυρίζω τὸ κιάλι, σὰ νάθελα νὰ κοιτάξω καὶ πρὸς ἄλλο μέρος καί, μὲ τὸ ἴδιο ὕφος, ἐξακολουθῶ:

— Νά, τώρα βλέπω ἕνα βαπόρι, ἕνα μεγάλο βαπόρι, ποὺ ἔρχεται ἀπὸ τὶς Ἀντίλλες καὶ προσεγγίζει στὴ Χάβρη. Μέσα στὸ βαπόρι εἶν' ἕνας νέος ποὺ γυρίζει ἀπὸ ἕνα ταξεῖδι φυτολογικῆς ἀποστολῆς στὶς χῶρες τοῦ Ἀμαζονίου. Φέρνει ὁλόκληρη χλωρίδα ἄγνωστη στὴν Εὐρώπη καὶ τὸνομά του, Βενιαμὶν Ἀκκέν, ἔχει γίνει κιόλας διάσημο... Τώρα θέλει νὰ φθάσῃ γρήγορα στὴ Χάβρη, γιὰ νὰ πάρῃ τὸ βαπόρι τοῦ Σούθαμπτων καὶ νὰ βρῇ τὴν οἰκογένειά του στὸ Μίλλιγκαν-Πάρκ. Τὸ κιάλι μου τὸ μαγικὸ τὸν ἀκολουθεῖ. Νά τος!.. Μπῆκε στὸ βαπόρι τοῦ Σούθαμπτων... Ἔφθασε!

Ξαναγυρίζω τὸ κιάλι μου ἀλλοῦ κι' ἐξακολουθῶ:

— Νά ὁ σιδηρόδρομος... Βλέπω δυὸ ἐπιβάτες 'ς ἕνα βαγόνι... ἕνα γέρο κι' ἕνα νέο... καὶ τοὺς ἀκούω ποὺ συνομιλοῦν. «— Πολὺ καλὸ γιὰ μᾶς αὐτὸ τὸ ταξεῖδι!— Πολύ, Δάσκαλε!— Θὰ ἰδῇς τὴν οἰκογένειά σου, ἀγαπητέ μου Ἀλέξη, θὰ σφίξουμε τὸ χέρι τοῦ Ρεμῆ, ποὺ δὲν τὸν ξεχνοῦμε, καὶ θὰ ἐπισκεφθοῦμε στὸ γυρισμό καὶ τὰ περίφημα ἀνθρακωρυχεῖα τῆς Οὐάλλίας. Θὰ ἰδῇς πολλὰ πράγματα καὶ θὰ μπορέσῃς νὰ κάμῃς πολλὲς βελτιώσεις στὸν Τρουγέρα μας, γιὰ νὰ στερεωθῇ ἡ θέση ποὺ πῆρες μὲ τὴν ἐργασία σου. Κι' ἐγὼ θὰ πλουτίσω ἀκόμα τὴ συλλογή μου, ποὺ θὰ τὴ χαρίσω στὴ Βάρση. Κρίμα μόνο ποὺ δὲ μπόρεσε νάρθῃ κι' ὁ Γάσπαρος!»

Ἤθελα νὰ ἐξακολουθήσω μὰ ἡ Λίζα δὲ μάφησε, γιατί ὥρμησε καὶ μάγκαλιασε.

— Ὦ τί ὡραία ἔκπληξη! φώναξε μὲ συγκινημένη φωνή. Σ' εὐχαριστῶ! σ' εὐχαριστῶ!

— Δὲν πρέπει νὰ εὐχαριστῇς ἐμέ, ἀλλὰ τὴ μαμμά. Αὐτὴ θέλησε νὰ μαζευθοῦν ἐδῶ ὅλοι ὅσοι μοῦ δείχθηκαν τότε καλοί... Θὰ ἔλθῃ ἀκόμα κι' ὁ λαμπρὸς ἐκεῖνος Μπόμπ, ποὺ σήμερα εἶναι ὁ περιφημότερος σώμαν τῆς Ἀγγλίας, καθὼς κι' ὁ ἀδελφός του, ποὺ κυβερνᾷ ἀκόμα τὴν «Ἔκλειψη».

Τὴ στιγμὴ αὐτὴ ἀκοῦμε ἑν' ἁμάξι κι' ἔπειτα ἄλλο. Τρέχουμε στὸ παράθυρο καὶ βλέπουμε στὸ ἕνα τὸν πατέρα τῆς Λίζας, τὴ θεία της τὴν Κατερίνα καὶ τὰδέλφια της, τὴ Στεφανία, τὸν Ἀλέξη καὶ τὸν Βενιαμίν. Κοντὰ στὸν Ἀλέξη, κάθεται ἕνας γέρος κάτασπρος καὶ κυρτός: εἶναι ὁ Δάσκαλος. Ἀπὸ τἄλλο ἁμάξι, μᾶς χαιρετοῦν ὁ Ματτίας κι' ἡ Χριστίνα. Ἔπειτα ἔρχεται ἑν' ἁμαξάκι ποὺ τὸ διευθύνει ὁ Μπόμπ ὁ ἴδιος. Ὁ Μπόμπ ἔχει πάντα τὸ ὕφος ἑνὸς τζέντλεμαν καὶ δίπλα του, ὁ ἀδελφός του, ὁ ἴδιος πάντα ὁ τραχὺς θαλασσινὸς ποὺ μᾶς πῆγε στὸ Ἴζινύ.

Κατεβαίνουμε γρήγορα τὴ σκάλα, γιὰ νὰ ὑποδεχθοῦμε στὴν εἴσοδο ὅλους αὐτοὺς τοὺς καλεσμένους.

Τὸ γεῦμα μᾶς ἑνώνει ὅλους στὸ ἴδιο τραπέζι καὶ φυσικὰ μιλοῦμε γιὰ τὰ περασμένα.

— Στὴ Βάδη, λέει ὁ Ματτίας, στὴ σάλα τοῦ Ξενοδοχείου, ὅπου ἔπαιζαν χαρτιά, εἶδα ἕνα τζέντλεμαν μὲ κάτασπρα μυτερὰ δόντια, ποὺ γελοῦσε διαρκῶς μ' ὅλη του τὴν κακοτυχία. Δὲ μὲ γνώρισε, καὶ μοῦ ἔκαμε τὴν τιμὴ νὰ μοῦ γυρέψῃ ἕνα φιορίνι γιὰ νὰ τὸ παίξῃ μὲ τὰ δικά του. Τοῦ τῶδωσα, μὰ δὲν τοῦ ἔφερε γούρι. Ὁ κ. Τζέϊμς Μίλλιγκαν τἄ ἔχασε ὅλα!

— Γιατὶ τὸ λές αὐτὸ μπροστὰ στὸ Ρεμῆ, ἀγαπητὲ Ματτία; εἶπε ἡ μητέρα μου. Εἶναι ἱκανὸς νὰ στείλῃ βοήθημα στὸ θειό του!

— Ἐννοεῖται, μητέρα!

— Καὶ τότε ποιὰ θὰ εἶναι ἡ τιμωρία του;

— Αὐτὸ ἀκριβῶς: Ὁ θειός μου, ποὺ ἐθυσίασε τὰ πάντα στὸ χρῆμα, θὰ χρωστᾷ τὸ ψωμί του 'ς ἐκείνους ποὺ καταδίωξε καὶ ποὺ θέλησε τὸ θάνατό τους.

— Ἔχω νέα γιὰ τοὺς συνενόχους του, εἶπε ὁ Μπόμπ.

— Γιὰ τὸν φρικτὸ ἐκεῖνο Δρίσκολλ; ρώτησε ὁ Ματτίας.

— Ὄχι γιὰ τὸν ἴδιο, ἀλλὰ γιὰ τὴν οἰκογένεια. Ἡ κυρία Δρίσκολλ κάηκε μιὰ μέρα, γιατί, μεθυσμένη, ἀντὶ νὰ ξαπλωθῇ στὸ τραπέζι, ξαπλώθηκε στο τζάκι. Ὁ Ἄλλεν κι' ὁ Νεὸ καταδικάσθηκαν 'ς ἐξορία καὶ πᾶνε νὰ βροῦν τον πατέρα τους.

— Κι' ἡ Καίτη;

— Αὐτὴ περιποιεῖται τὸν παππού της, ποὺ ζῇ ἀκόμα. Κάθουνται στὴν Αὐλὴ τοῦ Κόκκινου Λέοντος. Ὁ γέρος ἔχει λεπτά, δὲν ὑποφέρουν.

— Ἂν ἡ Καίτη εἶναι κρυατσούλα, εἶπε γελῶντας ὁ Ματτίας, τὴ λυπᾶμαι· ὁ γέρος δὲν ἀφίνει κανένα νὰ πλησιάζῃ στὴ φωτιά του!

Ἀφοῦ σηκωθήκαμε ἀπὸ τὸ τραπέζι, ὁ Ματτίας μ' ἐπλησίασε, μ' ἐπῆρε παρ[illegible] καὶ μοῦ εἶπε: — Ἔχω μιὰ ἰδέα. [illegible] φορὲς παίξαμε μουσικὴ γι' ἀνθρώπ[illegible] μᾶς ἦταν ἀδιάφοροι· δὲν παίζουμε [illegible] καὶ γι' αὐτοὺς ποὺ ἀγαποῦμε;

— Ἐσὺ δὲν μπορεῖς νὰ κάνῃς [illegible] μουσική! Γιὰ θυμήσουν ὅμως καὶ [illegible] νικὸ τῆς ἀγελάδας μας!..

— Παίζουμε τὴ ναπολιτάνικη κ[illegible] νέττα;

— Μετὰ χαρᾶς! Αὐτὴ δὲν ξα[illegible] τὴ φωνὴ στὴ Λίζα;

Καὶ παίρνουμε τὰ ὄργανά μας. [illegible] τίας, ἀπὸ μιὰ ὄμορφη θήκη, [illegible] μὲ βελοῦδο, βγάζει ἕνα παλιὸ [illegible] ποὺ δὲν θὰ τὸ πωλούσαμε σήμερα σ[illegible] φράγκα· κι' ἐγὼ ξεσκεπάζω μιὰ ἄρ[illegible] τὸ ξύλο της, ξεπλυμένο ἀπὸ τὶς [illegible] ἔχει ξαναπάρει τὸ φυσικό του χρῶμ[illegible]

Ἕνας σκύλος τότε παρουσιάζεται [illegible] ὁ Κάπης, γέρος, κουφός. Βλεπε[illegible] καλά· κι' ἄμα εἶδε, ἀπὸ τὸ μαξιλά[illegible] ἦταν ξαπλωμένος, τὴν παλιὰ ἄρπα, [illegible] κουταίνοντας γιὰ τὴν «παράσταση».

Τραγουδοῦμε τὴν καντσονέττα κι' [illegible] ὁ Κάπης, μ' ἕνα δίσκο στὸ στόμα, [illegible] τὴν «ἔντιμη ὀμήγυρη». Τί εἴσπραξ[illegible] τὴ φέρνει θαμπωμένος. Ποτὲ δὲ μ[illegible] τόσα,—170 φράγκα, ὅλο ἀσήμι καὶ χ[illegible]

Τὸν φιλῶ στὴ μύτη, ὅπως ἄλλ[illegible] ἡ ἐνθύμησή αὐτὴ τῆς παιδικῆς μου [illegible] μοῦ ἐμπνέει μιὰ ἰδέα, ποὺ τὴν λέγω [illegible]

— Αὐτὰ τὰ 170 φράγκα εἶναι [illegible] εἰσφορὰ γιὰ τὴν ἵδρυση ἑνὸς Ἀσύ[illegible] μικρῶν πλανοδίων μουσικῶν. Ἡ [illegible] μου κι' ἐγὼ θὰ βάλουμε τὰ ρέστα [illegible]

— Κι' ἐγώ, εἶπε ὁ Ματτίας, π[illegible] τὴν εἴσπραξη τοῦ πρώτου μου κ[illegible] στὸ Λονδῖνο!

Μένει ἀκόμα στὸ χειρόγραφ[illegible] σελίδα. Θὰ γράψω 'ς αὐτὴ τὸ [illegible] ναπολιτάνικης καντσονέττας [illegible] Ματτίας ἀς προσθέσῃ τὴ [illegible]

Κλειστὸ παράθυρο, σ[illegible] Γιὰ σᾶς τί δάκρυα: ὑπάρχουν [illegible] Νυχτώνει, πρόβαλε, [illegible] μας. Α[illegible] Καὶ στὰ μεσάνυχτα, ἠλ.Τὰ σηκ[illegible]

Διψοῦν τὰ ρόδα σου κι' οἱ ω[illegible] Νὰ βγῇ ἡ ἀφέντρα τους νὰ τὰ [illegible] Θαρρεῖς τὸ μάτι μου νερὸ πῶς χύ[illegible] Ἄχ! χύνει δάκρυα, δὲν εἶναι βρύ[illegible]

Δές, τἄστρα χλώμιασαν, κοατῶ νυ[illegible] Προσμένω κι' ἔγειναν οἱ ὧρες χρ[illegible] Ἂν λείψῃ ἡ ἄνοιξη, τὸ καλοκαί[illegible] Ἡ γῆ μαραίνεται, σιγοῦν τἀηδόν[illegible]

Κι' ἐγὼ στὴ θύρα σου μὴν πῆς πῶ[illegible] Κλειστὸ παράθυρο ὅταν κοιτάζω, [illegible] Τί τὸ τραγούδι μου δὲν εἶναι ἄλλ[illegible] Παρὰ στενάγματα πικρὰ ποὺ βγάζ[illegible]

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ «ΧΩΡΙΣ ΟΙΚΟΓ[illegible]

[Μετάφρασις ΓΡ. ΞΕΝΟ[illegible]

(*) Τὰ λόγια εἶναι κατὰ τὴν παλιὰ [illegible] τοῦ Α. Ρ. Ραγκαβῆ, λιγάκι τροποποιη[illegible] γιὰ τὴ θαυμασία μουσική τους, γραμμέ[illegible] ολί (ἢ τραγούδι) καὶ γιὰ πιάνο, κι' α[illegible] νὰ ἐκδοθῇ χωριστά, ἂν διακόσιοι τ[illegible] ἀπὸ τοὺς συνδρομητάς μας ὑποσχεθο[illegible] τὴν ἀγοράσουν.— Σ. τ. Δ.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Τί δουλειά, σὰ μεγαλώσῃ,
Ἐρωτοῦσε τὸν Κοκὸ
Θὲ νὰ πιάσῃ τάχα;
—Μὲ διάφορα παιχνίδια
Θὲ νἀνοίξω ἐμπορικό,
Μά... γιὰ μὲ μονάχα!

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἴζο νι' Ὀρο

* * *

Ὁ μικρὸς Φάνης ρωτᾷ:
—Μαμμά, ὁ Θεὸς βλέπει τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τὸν οὐρανό;
—Βεβαιότατα, παιδί μου!
Κι' ὅταν ἔχῃ σύννεφα, μαμμά;

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μικρομέγα

* * *

Ὁ μικρὸς Νιόνιος δὲν θέλει νὰ [illegible] τὸ πρωῒ καὶ κάνει καυ[illegible] μὲ τὴ γναντά του.
Μιὰ μέρα τῆς λέει:
—Μὰ ποῦ λερώνουμε τὴ νύχτα [illegible] χέρια μας καὶ τὰ μοῦτρα μας, [illegible] κοιμώμαστε, καὶ πρέπει νὰ [illegible] ψοῦμε;

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Πάντα Ἴδιου

* * *

Ὁ Κουφιοκεφαλάκης κάθεται [illegible] πάνω ἀπὸ τὴ μητέρα του ποὺ [illegible] φνει μιὰ ἐπιστολὴ καὶ διαβά[illegible] ι ὅ,τι αὐτὴ γράφει. Ἡ μητέρα [illegible] ρ, ὅταν τὸ παρετήρησε, προσέ[illegible] ε: Θὰ σοῦ ἔγραφα περισσότε[illegible] ρα, ἀλλὰ ὁ γιός μου κάθεται ἀπὸ [illegible] γω καὶ διαβάζει ὅ,τι γράφω».
—Μὲ συγχωρεῖς, μητέρα, φω[illegible] ει τότε ὁ Κουφιοκεφαλάκης, [illegible] βεβαιῶ, ὅτι δὲν ἐδιάβασα τί[illegible]

Ἐστάλη ὑπὸ τ. Ἀνθισμένης Ἀνοίξεως

ΥΠΟΜΝΗΣΕΙΣ

Ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου ἀρχίζει [illegible] 43ον ἔτος τῆς Διαπλάσεως· [illegible] συνδρομηταί, τῶν ὁποίων ἡ [illegible] νδρομὴ λήγει τὴν 30 Νοεμ[illegible] βίου, ὀφείλουν ὡς τότε νὰ τὴν [illegible] νουν ἀνανεώσει.

Ὁ τρέχων Διαγωνισμὸς Ξε[illegible] τωθώματος λήγει τὴν 30 Νο[illegible] βρίου. Παρακαλοῦνται οἱ Πρά[illegible] κτορες νὰ ἐξοφλήσουν ὡς τότε [illegible] λογαριασμούς των, διότι τ' [illegible] τελέσματα θὰ ἐκδοθοῦν συν[illegible] ος καὶ Πράκτορες ὀφείλοντες [illegible] λάδια δὲν θὰ συμπεριλη[illegible] θοῦν.

Ἐπὶ τὸν Διαγωνισμὸν Ξεσπα[illegible] μοστοῦ τοῦ 1921; οἱ Πράκτο[illegible] τοῦ 1920 πρέπει νὰ δηλώσουν [illegible] αμέως πόσα φυλλάδια [illegible] λουν νὰ τοὺς στέλλω, [illegible] ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου, καὶ μέ[illegible] τῆς νέας των παραγγελίας θὰ [illegible] κόψω τὴν πρὸς αὐτοὺς ἀπο[illegible] λίαν φύλλων διὰ τοὺς ἀγορα[illegible] των.

Τὸ ἐμπρὸς Τόμος τῆς Διαπλά[illegible] σεως τοῦ 1920 τελειώνει σήμερον [illegible] θὰ βρίσκεται σὲ λίγες ἡμέ[illegible] ρες τὸ Γραφεῖον μου καὶ εἰς [illegible] κεντρικὰ Βιβλιοπωλεῖα. Μὴ [illegible] λησετε ὅτι εἶναι τὸ ὡραιότε[illegible] ρον τῆς Πρωτοχρονιᾶς.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Τὸ πρώτιστον καθῆκον τοῦ καλοῦ συνδρομητοῦ εἶναι ἡ ἀνανέωσις τῆς συνδρομῆς του.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

Ἀθῆναι, 24 Νοεμβρίου 1920.

Στερεότυπον: Δὲν ἀπαντῶ εἰς ἐρωτήσεις καὶ ἀπορίας, ποὺ εὔκολα βρίσκει καθένας τὴν ἀπάντησιν καὶ τὴν λύσιν στὸν «Ὁδηγὸν τοῦ Συνδρομητοῦ», ἄμα τὸν διαβάσῃ προσεκτικά. (*Ἴδε φύλ.1—3*).

Το σημερινὸ φυλλάδιο εἶναι τὸ τελευταῖο αὐτοῦ τοῦ τόμου. Τὶς τέσσαρες μεσιανὲς σελίδες, ποὺ ἔχουν τὸν τίτλο καὶ τὸν πίνακα τῶν περιεχομένων, θὰ τὶς κόψετε καὶ θὰ τὶς βάλετε στὴν ἀρχὴ τοῦ τόμου σας σὰν ἐξώφυλλο.—Μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ εὔχομαι 'ς ὅλους ὑγεία, εὐτυχία καὶ προκοπή. Νἄναι καλὰ ὅλα τὰ παιδιά μου καὶ τοῦ χρόνου, νὰ λάβουν ἔτσι τὸ τελευταῖο φυλλάδιον τοῦ 1921 καὶ... νὰ περιμένουν τὸ νέο τοῦ 1922!..

ΤΑ ΨΕΥΔΩΝΥΜΑ

Κατὰ τὸν Ὁδηγὸν τοῦ Συνδρομητοῦ, ὅσοι θέλουν νὰ διατηρήσουν τὸ ψευδώνυμον ποὺ εἶχαν ὡς τώρα καὶ ποὺ ἡ ἰσχύς του τελειώνει σήμερα, πρέπει νὰ τὸ **ἀνανεώσουν** διὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος ὡς τὴν *31 Δεκεμβρίου* τὸ βραδύτερον. Μετὰ τὴν προθεσμίαν αὐτήν, δὲν ἐγγυῶμαι σὲ κανένα ὅτι θὰ εὕρῃ τὸ ψευδώνυμόν του ἐλεύθερον. Μπορεῖ νὰ τοῦ τὸ πάρῃ ἄλλος.

ΤΑ ΕΥΣΗΜΑ ΤΟΥ 1920

Τώρα ποὺ ἐτελείωσε τὸ ἔτος μας, ὅσοι θέλουν νὰ συμπεριληφθοῦν στὸν Διαγωνισμὸν τῶν Εὐσήμων τοῦ 1920, πρέπει νὰ μοῦ στείλουν λεπτομερῆ Σημειώσιν ὅλων τῶν Εὐσήμων ποὺ ἐπῆραν ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου 1919 μέχρι 30 Νοεμβρίου 1920. Ὁ Ὁδηγὸς λέει πῶς πρέπει νὰ εἶναι συντεταγμένη αὐτή, ἡ Σημείωσις, ποὺ πρέπει νὰ τὴν ἔχω στεῖλη, δὲν θἀναφαρθῇ στ' Ἀποτελέσματα.

Θὰ μὲ βοηθήσουν πολὺ εἰς τὴν ἐκλεγεῖαν τῶν Σημειώσεων καὶ τὴν σύνταξιν τῶν Ἀποτελεσμάτων, ὅσοι θὰ ἔχουν τὴν καλωσύνην νὰ μοῦ κάνουν καὶ μίαν Γενικὴν Στατιστικὴν τῶν Εὐσήμων τοῦ 1920.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Ἐλλείψει χώρου, τἀποτελέσματα τοῦ τρέχοντος Διαγωνισμοῦ πρὸς σύνθεσιν Πνευματ. Ἀσκήσεων θὰ δημοσιευθοῦν εἰς ἓν' ἀπὸ τὰ πρῶτα φύλλα τοῦ 1921. (Ἄμα τελειώσῃ ἡ δημοσίευσις τοῦ Ὁδηγοῦ.) Ἀπὸ τὸ ἐρχόμενον φύλλον, θἀρχίσω νὰ δημοσιεύσω Ἀσκήσεις ἀπὸ τὰς Συλλογὰς τοῦ νέου Διαγωνισμοῦ.

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

Εἰς τὰ πρῶτα φυλλάδια τοῦ 1921, ἐπειδὴ θὰ πιάσῃ τὸν τόπο ὁ Ὁδηγὸς τοῦ Συνδρομητοῦ, Σελὶς Συνεργασίας δὲν θὰ δημοσιευθῇ. Διὰ τοῦτο, ὅπως ἐδήλωσα ἤδη, δὲν δέχομαι κομμάτια διὰ τὴν Σελίδα παρὰ μετὰ τὴν *31ην Δεκεμβρίου*. Ὅσα ἔλθουν ἐνωρίτερα, αὐτὰ θὰ τὰ λάβω καθόλου ὑπ' ὄψει μου.

Η ΝΑΠΟΛΙΤΑΝΙΚΗ ΚΑΝΣΤΟΝΕΤΤΑ ΤΟΥ «ΧΩΡΙΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ»

Τὸ θαυμάσιο *Χωρὶς Οἰκογένειο* τελειώνει σήμερα, καθὼς βλέπετε, μ' ἕνα τραγούδι, μὰ χωρὶς τὴ μουσική του... Γιατὶ ἂν κι' ὑπάρχῃ στὸ βιβλίο, δὲν μπόρεσα νὰ τὴν παραβέσω στὸ φύλλο, καθὼς ἐπιθυμοῦσα καὶ καθὼς ἔπρεπε, γιατὶ τὸ τυπογραφεῖο μας, δυστυχῶς, δὲν ἔχει μουσικὰ στοιχεῖα.

Ὅμως ἡ ναπολιτάνικη αὐτὴ καντσονέττα, μὲ τὰ λόγια της, ἑλληνικὰ καὶ ἰταλικά, καὶμὲ τὴ μουσική της, γιὰ βιολὶ (ἢ τραγούδι) καὶ πιάνο, θὰ μποροῦσε νὰ ἐκδοθῇ λιθογραφικῶς 'ς ἕνα φυλλάδιο χωριστό, σὰν αὐτὰ ποὺ ἐκδίδουν οἱ Μουσικοὶ Οἶκοι, καὶ τὸ φυλλάδιο αὐτὸ νὰ μὴν κοστίζῃ περισσότερο ἀπὸ 2 ὡς 3 δραχμές... Ναί, μὰ θὰ ἔβγαζε τὰ ἔξοδά του; Θὰ τὸ ἔπαιρναν ἀρκετοὶ ἀπ' αὐτοὺς ποὺ διάβασαν τὸ «Χωρὶς Οἰκογένεια» γιὰ νὰ μάθουν κι' αὐτοὶ τὴν περίφημη καντσονέττα, νὰ τὴν παίξουν, νὰ τὴν τραγουδοῦν καὶ νὰ θυμοῦνται ἔτσι τὸ συμπαθητικώτατο Ρεμῆ καὶ τὸν καλό του φίλο Ματτία;..

Τὸ ὑποθέτω, τὸ ἐλπίζω· ἀλλὰ δὲν μπορῶ νὰ εἶμαι καὶ βεβαία, γιὰ νὰ προβῶ 'ς αὐτὴ τὴν ἔκδοση. Γι' αὐτό, καθὼς λέω καὶ στὴν ὑποσημείωση τῆς προηγ. σελίδος, *διακόσιοι* τουλάχιστο ἀπὸ τοὺς συνδρομητάς, πρέπει νὰ μοῦ δηλώσουν ἀπὸ τώρα, νὰ μοῦ ὑποσχεθοῦν ὅτι ἅμα ἐκδοθῇ ἡ ναπολιτάνικη καντσονέττα τοῦ «Χωρὶς Οἰκογένεια» θὰ τὴν ἀγοράσουν. Καὶ τότε τὴν ἐκδίδω ἀμέσως, χωρὶς φόβο νὰ μὴ καλυφθοῦν τὰ ἔξοδα τοῦ χαρτιοῦ, τῆς ἀντιγραφῆς καὶ τοῦ λιθογραφείου, γιατὶ ἄλλοι διακόσιοι φιλόμουσοι ἀφεύκτως θἀγοράσουν τὸ κομμάτι.

Καὶ σημειώσατε, ὅτι εἶναι μιὰ θαυμασία μουσική, ἕνα τρυφερώτατο, γλυκύτατο καὶ χαριτωμένο τραγούδι, ὅπως ὅλ' αὐτὰ τὰ ναπολιτάνικα τραγούδια, ποὺ εὐχαριστεῖται κανεὶς νὰ τἀκούῃ κι' ἂν ἀκόμα δὲν ἔχῃ τὰς ἀναμνήσεις τοῦ «Χωρὶς Οἰκογένεια». Στοὺς κ. Φαίδωνος, τὸ παίζει κάποτε ἡ φίλη μας *Τριοεύγενη* μὲ τὸ βιολί της, ἀκκομπανιάρει ἡ Κάκια μὲ τὸ πιάνο της, τραγουδεῖ ἡ Λουλούδα, καὶ ὅσοι ἀκοῦν ἐνθουσιάζονται. Τί ὡραῖο τραγούδι!

Λοιπόν, καθὼς εἴπαμε. Περιμένω τὰς δηλώσεις. Ἀλλὰ λιγακὶ γράψαρα, θὰ σᾶς παρακαλέσω, γιὰ νὰ ἰδῶ πόσοι θὰ δηλώσουν καὶ νὰ σᾶς πῶ τί θὰ γίνῃ στὸ μεθεπόμενο τουλάχιστο φύλλο.

Τὶ πλοῦτος Περιεχομένων εἰς τὸν τόμον τοῦ 1920! Διὰ νὰ χωρέσουν εἰς τὰς δύο σελίδας τοῦ ἐξωφύλλου, ὅπου χωροῦσαν πάντα κι' ἔμενε καὶ τόπος, φέτος ἀναγκάθηκα νὰ τὰ συμπυκνώσω. Ἡ ἀκρίβεια τῶν τίτλων ἐλάττωσε, βλέπετε, τὰς εἰκόνας, ἀλλ' αὐξησε τὴν ὑλὴν τοῦ περιοδικοῦ μας· καὶ αὐτό, μοῦ φαίνεται, δὲν εἶναι μικρὸ κέρδος.

Κι' ἄλλος θυμωμένος, γιατὶ δὲν τοῦ ἀπαντῶ ἐκτενῶς κάθε φορὰ ποὺ μοῦ γράφει: τὸ ἀγαπητό μου *Ἀπ' Εὐθυμίου* Ἀϊδινόπουλο, ποὺ συμπεραίνει ἀπ' αὐτὸ πὼς.., δὲν ἀναπαῦω! Μὰ ὄχι, ὄχι, ὄχι! Πόσες φορὲς πρέπει νὰ τὸ πῶ, νὰ τὸ ἀναπτύξω, νὰ τὸ ἐξηγήσω; Αὐτὸ εἶναι ἀσχετο κι' ἀνεξάρτητο ἀπὸ τὴν ἀγάπη μου!

Τί νὰ σοῦ πῶ, *Χουσῆ Ἀκτίς*! Αὐτὰ δὲν εἶναι ζητήματα ποὺ μποροῦν νὰ λυθοῦν σὲ μιὰ μικρὴ μου ἀπάντησιν στὴν Ἀλληλογραφία! Ὁπωσδήποτε, θὰ σοῦ πῶ μιὰ γνώμη ἑνὸς σοφοῦ. «Τἀνθρώπινα πεπρωμένα, λέγει, εἶναι στὰ χέρια τοῦ Θεοῦ». Ἔτσι μπορεῖ κανεὶς νὰ πιστεύῃ καὶ στὸ πεπρωμένο καὶ στὸ Θεό.

Εἶμαι πολὺ εὐτυχής, *Θρύλε*, ποὺ τὸ Βραβεῖο ποὺ πῆρες μὲ τὴν ἀξία σου, μὲ τὴν ἐκανότητά του, σ' ἔκαμε νὰ βγάλῃς τὶς μαῦρες ἰδέες ποὺ εἶχες καὶ νὰ ἰδῇς τὰ πράγματα ἀλλοιώτικα. Σοῦ εὐχομαι τώρα νὰ μείνῃ σταθερὴ αὐτὴ σου ἡ αἰσιοδοξία, γιατὶ δὲν ὑπάρχει χειρότερο πρᾶγμα μεγαλύτερος ἐχθρός, ἀπὸ τὴν ἀπογοήτευση..

Μιὰ συντροφιὰ φιλολογικὴ ἀπὸ Πειραιώτες φίλους μου, πρώην καὶ νῦν Διαπλασσόπουλα,— ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα, ἐννοεῖται, — ἀγγέλουν τὴν ἔκδοση ἑνὸς περιοδικοῦ μὲ τὸν τίτλο «Μπόεμ». Θὰ εἶναι, λένε, ὄργανο τῆς νεώτερης σκέψης. Ἂς τὸ ἰδοῦμε! Ὁ τίτλος, νὰ πῶ τὴν ἀλήθεια, δὲν μ' ἐνθουσιάζει, γιατ' εἶναι ξενικός καὶ... τῆς παλιότερης σκέψης. Περμένω ὅμως τὸ πρῶτο φύλλο καί, ἂν εἶναι καλό, ὅπως ἐλπίζω, θὰ γράψω.

Ὁ φίλος μου *Σόλων Ν. Περγελίδης* μάγαπᾶ τόσο πολύ, ὥστε κι' ἀπὸ τὸ κρεβάτι ἀκόμα τῆς ἀρρώστειας του ξεσπαθώνει! Μάλιστα! πῆγε νὰ τὸν ἰδῇ ἕνας ἐξάδελφός του κι' ἀμέσως τὸν ἐ-ἔγραψε συνδρομητή... Φανταζόμαι λοιπὸν τι θὰ κάνῃ γιὰ μένα αὐτὸς ὁ φίλος μου ὅταν γίνῃ καλά, ποὺ τοῦ τὸ εὐχομαι ὁλόψυχα.

Ἔλαβα, *Ζιζάνιον*, κι' ἐξετέλεσα τὰς παραγγελίας σου. Χαίρω ποὺ ὁ ἔγγονός σου ἔγινε καλὰ ἡ μεγαλύτερη ἀδελφή σου κι' ἔτσι ἔβγαλες τὶς σκοτοῦρες τοῦ σπιτιοῦ ποὺ εἶχες στὸ κεφάλι σου καὶ μπόρεσες νὰ μὲ ξαναθυμηθῇς καὶ νὰ μοῦ γράψῃς πὼς μάγαπᾶς. Σὲ συχαίρω ὅμως ποὺ ἀπὸ τόσο μικρή, μπορεῖς νἀντικαθιστᾷς στὸ σπίτι καὶ μεγάλη ἀδελφὴ καὶ μητέρα. Θὰ πῇ πὼς εἶσαι νοικοκυρούλα κι' ἐργατική.

Πολὺ μὲ συγκίνησε τὸ γράμμα σου, *Πονεμένη Καρδιά*. Πόσα θλιβερὰ περιστατικὰ, ἀλήθεια, ἤλθαν μαζί νὰ σὲ στενοχωρήσουν αὐτὸν τὸν καιρό! Ἀλλ' ἂς ἔχῃ δόξα ὁ Θεὸς ποὺ πέρασαν ὅλα... Σ' εὐχαριστῶ πολὺ γιὰ τὰ καλὰ λόγια, καὶ πολλὰ χαιρετίσματα στὴν *Γιιά*.

Βεβαίως, *Νίκη Ἄνε*, καὶ ταδέλφια σου μποροῦν νὰ πάρουν ψευδώνυμο καὶ νὰ λαβαίνουν μέρος στοὺς Διαγωνισμούς. Ὁ κ. Φαίδων δὲν εἶπε γιὰ κείνους ποὺ τὰ πολιτικὰ εἶναι δουλειά τους. Ἕνας ἀπ' αὐτοὺς εἶναι κι' ὁ Ντανούντσιο ποὺ, ἂν καὶ ποιητής, ἀποφάσισε νὰ δράσῃ κι' ὡς πολιτικός. Εἶναι οἱ λεγόμενοι «διφυεῖς». Κι' ὁ Λαμαρτίνος μιὰ φορὰ ἔγκινε κυβερνήτης τῆς Γαλλίας κι' ὁ Γκαῖτε πρωθυπουργὸς τῆς Βεϊμάρης. Ἀλλὰ τὰ παραδείγματα αὐτὰ δὲν πρέπει νὰ ἐνθαρρύνουν τοὺς ἐρασιτέχνες τῆς πολιτικῆς...

Σὲ συχαίρω γιὰ τὸ ἄριστα, *Μὶς Ντόλλυ*, τόσο δύσκολο καὶ σπάνιο στὴν τάξη σου. Εὖγε! Ὅσο γιὰ τὸ ψευδώνυμό σου, εἶ νὰ σοῦ πῶ! Συνήθως συμβουλεύω τοὺς φίλους μου νὰ μὴν ἀλλάζουν τὰ ψευδώνυμά τους, παρὰ στὴν ἔσχατη ἀνάγκη. Ἕνα ψευδώνυμο ἔχει ἀξία ὅταν τὸ ἔχῃ κανεὶς πολὺν καιρο, ὅταν φανῇ μ' αὐτὸ πολλὲς φορὲς ὅταν ἀντικαταστήσῃ

Αὐτὴ τὴ φορά, ὁ *Καπνός*, γιὰ νὰ μὴν τρομάξω, ὑπογράφεται, ὄχι πιὰ μ' ἕνα κορίτσι ποὺ καπνίζει, ἀλλὰ μὲ μιὰ ἀρχαία λυχνία, ποὺ βγάζει ἕνα καπνὸ ὡς ἐκεῖ-πάνω! Πολὺ ὤμορφη κι' αὐτὴ ἡ εἰκονογραφημένη ὑπογραφή. Νὰ ἰδῶ τί ἄλλο θὰ εὑρῇ!...

Χαίρω πολὺ γιὰ τὴ γνωριμία, *Διονύσιε Χ" Σταύρου*, κι' εὐχαριστῶ πολὺ γιὰ ὅσα γράφεις. Ἐλπίζω νὰ πάρῃς καὶ ψευδώνυμο καὶ νὰ μοῦ γράφῃς τακτικά. Σοῦ ἔστειλα τὸν τόμο τοῦ 1909.

Ὁ *Κόλπος τῆς Ἀτταλείας* μοῦ γράφει: «Ἀπὸ χθὲς πάλι ἄρχισα νὰ φέρω τὸν τίτλο Διαπλασόπουλο, τὸν ὁποῖον λίγο διάστημα, ἕνεκα τῆς ἀνωμαλίας τῶν περιστάσεων, εἶχα ἀποβάλει. Τοῦτο τὸ διάστημα, ἂν καὶ μικρό, εἰς ἐμὲ ἐφάνη μακρό, γιατί ἡ ψυχή μου ἐπιθυμοῦσε κάτι ποὺ τῆς ἔλειπε, τὴν πνευματική της τροφή, ποὺ ἔχει ἰδιαίτερη οὐσία καὶ ποὺ γεννᾷ ἰδιαίτερο αἴσθημα τονώσεως καὶ χαρᾶς, — τὴν ἀγαπητήν της Διάπλασιν... Πόσο μὲ συγκινοῦν τέτοια λόγια!...» Καὶ πόσο χαίρω ποὺ πέρασαν οἱ ἀνωμαλίες καὶ μπόρεσαν οἱ ἀποκλεισμένοι φίλοι μου νὰ ξαναγυρίσουν!

Σοῦ εὐχομαι περαστικά, *Γιάννη Ἀγιάννη*, κι' ἄλλη φορὰ πρόσεχε ὅταν κάνῃς πυροτεχνήματα, ἢ μᾶλλον μὴ κάνῃς καθόλου. Ὅσο γιὰ νὰ σοῦ ἐξηγήσω πῶς λύονται τὰ κρυπτογραφικά, τὰ λογοπαίγνια, οἱ ρόμβοι, οἱ χειρόμυλοι, τὰ δικτυωτὰ καὶ τὰ λοιπά, ἐνοεῖς ὅτι μοῦ εἶναι ἀδύνατο. Ποῦ τόπος γιὰ τόσες ἐξηγήσεις! Παρακολούθησε τὰς δημοσιευομένας λύσεις των καὶ θὰ ἐννοήσῃς.

Ναί, *Ἄστρε Γάτε*, τὸ Φωνηεντόλιπον 706 ἔχει μόνο μιὰ λέξη. Ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ βρῆκε τὴ μητέρα του ὁ Ρεμῆς κι' ἡσύχασε, δὲν ἦταν ἀνάγκη νὰ μᾶς διηγηθῇ ἄλλες λεπτομέρειες τῆς ζωῆς του. Ἐκεῖ, βλέπεις, τελειώνει τὸ μυθιστόρημά του, οἱ περιπέτειες, τὰ συγκινητικὰ καὶ τὰ ἐνδιαφέροντα. Τὸ τελευταῖο κεφάλαιο εἶναι ἁπλῶς ὁ ἐπίλογος, γιὰ νὰ μάθουμε τί ἀπέγειναν τὰ διάφορα πρόσωπα ποὺ γνωρίσαμε διὰ τοῦ Ρεμῆ.

Ὡραίας ἐπιστολὰς μοῦ ἔστειλαν αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα καὶ οἱ ἑξῆς: *Νύμφη τοῦ Λάσους*, *Ἀναστηθεῖσα Ἑλλάς*, *Ἀεκίνητον*, *Νέλκε*, *Κρυσταλλένια*, *Λεοντιάς*, *Κουνούπι*, *Προσφυγοπούλα*, *Τραγούδι τῆς Ἑνώσεως* καὶ *Ὄνειρον τῆς Κύπρου*. — Ἐξετέλεσα τὰς παραγγελίας των καὶ τοὺς εὐχαριστῶ ὅλους γιὰ τὰ καλά των λόγια.

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα ἔλαβα τὰ ἑξῆς, ποὺ ἐστάλησαν πρὶν ἀπὸ τὴν δήλωσίν μου: «*Σκύψεις*». — «*Τραγούδια*» κτλ. — «*Σιλουέτες*». — «*Παράπονο ρόδου*». — «*Ἡ Τράπεζα*». — «*Ἡ κάμαρά μου*». — «*Ὁ καλὸς μαθητής*». — «*Ἡ πηγή*» κτλ. — «*Ἄστρα - Ἐλπίδες*». — «*Παιδικὸν Πνεῦμα, κωμωδία*». — *Ἀπὸ τὰ Φαιδρά*. — *Π. Πνεύματα*.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Διὰ 1 ἕως 3 τὸ πολὺ κροτάσεις λεπτὰ 50 Διὰ τὰς περισσοτέρας 10 λεπτὰ ἡ λέξις.

Μ. Μ. ἐπιθυμοῦν νὰ ἀλλάξουν: τὸ *Κῦμα τοῦ Αἰγαίου* μὲ *Ἀρσὲν Λουπέν*, *Ἰάκωβον ντὲ Τρεμέζ*, *Ἐλπιδοφόραν*. — *Ἴρμα ἡ Τοιγγάνα* μὲ *Νεφέλην*, *Κινέζον*, *Χρυσῆν Ἀκτ.*, *Θαλασ.*, *Νύμφ.*, *Μελαγχ.*, *Ἀτθ.* — τὸ *Ἀνδρειωμένο Ναυτόπουλο* μὲ *Ἀνθιομ. Θυμαρ.*, *Καμέλιαν*, *Βεατρίκην*, *Μικρὰν Μάγιο.*, *Ἄνθρωπον*, *Κινέζον*, *Ἀραπάκι*, *Λίναν*, *Φαίακα*, *Ἄλκην*, *Μονάκριβην*, *Μαυρομμάταν*, *Μελλοθάνατην*, *Σβέντζον*, *Λιγερήν*, *Γιφ.* *Ἀγιάννην*. — ἡ *Ἀτσάνταχτη* μὲ *Γιάνην Ἀγιάννην*, *Ἄνθρωπον*, *Κινέζον*.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: *Ἔνδοξον Λεωνίδαν* (δὲν πειράζει· ναί, πωλοῦνται καὶ στὸ Γραφεῖο μου·) *Ρεζεντὰ* (δὲν ξέρω ἀκόμη, γιατὶ τὸ Ὑπουργεῖο δὲν ἔλαβε καμμιὰ ἀπόφασιν· ἡ κατῃμένη ἡ δημοτική μας, ἢ;) *Θάλειαν Τηλ. Τσιχ.* (σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὰ δῶρο σου· μὲ μεγάλη μου εὐχαρίστηση θὰ διαβάζω τὸν «Ἀσμοδαῖο» τοῦ πατέρα σου· ἀλλὰ μὲ ἀκόμη πιὸ μεγάλη τὰ γραμματάκια τὰ δικά σου·) *Χάρι τῆς Γραβιᾶς* (ἔλαβα κι' εὐχαριστῶ γιὰ τὰ καλὰ λόγια· ἡ δημοσιευομένη εἰδοποίησι σὲ πληροφορεῖ γιὰ ὅλα τὰ Ἔργα Ξενοπούλου·) *Θεοδώρ. Γ. Μιχ.* (ναί, πολὺ εὐχαριστοῦμαι καὶ σ' εὐχαριστῶ...) *Ναυπλιακὸν Ἀστέρα* (ἔλαβα, εὐχαριστῶ, περαστικά·) *Σερβιώτικην Ρομάντζαν* (χαίρω πολὺ ποὺ γύρισες στὴν πατρίδα σου καὶ θέλω τώρα νὰ μοῦ γράφῃς συχνά·) *Τριανταφυλλέναν* (ἔστειλα· προηγουμένη δὲν ἐλήφθη·) *Μικρομέγαν* (ἔννοια σου. μετὰ τὰς ἐξηγήσεις αὐτάς, δὲν θὰ πορήσω...) *Πίστις-Πατρὶς* (εὐχαριστῶ πολὺ γιὰ τὸ ξεσπάθωμα·) *Εὐάτωνα* (καὶ σένα ἐπίσης·) *Μυστηριώδη Κυρίαν* (ἔστειλα· θὰ ἐγκριθῇ στὸ προσεχές·) *Ρόδινον Ἄγγελον* (ἔστειλα·) *Ρόδον τῆς Ρόδου*, *Δικηγόρον τῆς Νεολαίας*, *Ἀγριοκάτσικο*, *Χρυσομαλλούσαν τῶν Σφακίων*, *Ἀτρόμητο Εὐζωνάκι* κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν *23ην Νοεμβρίου*, θὰ παντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ,,

ΒΙΒΛΙΑ ΤΕΡΠΝΑ ΚΑΙ ΜΟΡΦΩΤΙΚΑ

ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

Ὁ Ἄγγελος τῆς Ἀγάπης (μὲ 60 εἰκόνες) δρ. 8 καὶ ταχυδρομ. δρ. 9.

Τὸ Θῦμα τοῦ Φθόνου (μὲ 20. εἰκόνες) δρ. 6 καὶ ταχυδρ. 6,50.

Ἡ Μούσα τῶν Παίδων (ποιήματα) δραχ. 3 καὶ ταχυδρ. 3,30.

Παιδικὸν Πνεῦμα (3 τομίδια) ἕκαστον δρ. 0,50 καὶ ταχυδρ. 0,55

Πρόας ὁ Νικίου (μὲ 24 εἰκόνες) δρ. 6 καὶ ταχυδρ. δρ. 6.50.

Ὁ Πυρειοπώλης (μὲ 24 εἰκόνες) δρ. 6 καὶ ταχυδρ. δρ. 6,50.

Ὑπὲρ Πατρίδος (μὲ 24 εἰκόνες) δρ. 6 καὶ ταχυδρομ. δρ. 6,50.

Ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου

Εἰς τὴν „Διάπλασιν τῶν Παίδων,, θὰ ἀρχίσῃ

„Ο ΜΙΚΡΟΣ ΕΘΕΛΟΝΤΗΣ,,

θαυμάσιον μυθιστόρημα τοῦ Danrit, κατὰ μετάφρασιν τοῦ κ. ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

[Συνέχεια τοῦ 191ου Διαγωνισμοῦ λύσεων Σεπτεμβρίου — Νοεμβρίου Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 28ης Ἰανουαρίου ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἔχουν ἀκόμη δημοσιευθῇ. ὅπως καὶ τῶν προηγουμένων φύλλαλίων].

718. *Λογοπαικτικὸς Λεξίγριφος*

Μὲ ὅποιου γενικὴ
Ἀνδρὸς κι' ἂν μὲ ἑνώσῃς,
Γνωστό σου ποταμὸ
Εὐθὺς θὰ φανερώσῃς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἥρωος τῶν Δολιανῶν

719. *Λογοπαικτ. Στοιχειόγριφος*

Κάποιος ἀξιωματικὸς
Στὸν πόλεμο πληγώνεται
Κι' ἀπὸ τὸν πόνο ἕνα «ὀχ!»
Ἀπὸ τὸ στόμα βγάζει.
Καὶ νά! σὲ ζῶο ἀξαφνα
Μικρὸ μεταμορφώνεται
Καὶ μὲ κατεβασμέν' αὐτιὰ
Στὰ τέσσερα τὸ βάζει.

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Κλέφτικο Βόλι.

720. *Μεταγραμματισμὸς*

Νιὸς ἀκόμα, παιδὶ πράμμα,
Καὶ δὲ θέλω νὰ πεθάνω...
Μὰ καὶ τί μπορῶ νὰ κάνω
Σὰ μάλλαξῃς ἕνα γράμμα;

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Χατζῆ Πρεμετιανοῦ

721. *Μωσαϊκὸν*

Ἄλκης, Ἄρης καὶ Μικρούλης.
Πειρακτήριο κι' Ἀσπρούλης,
Ἂν καθὼς ἀπό 'να βάλῃ,
Ἄλλος ἕνας θὰ προβάλῃ.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ψωφιδέως

722. *Πυραμὶς Ἀντεστραμμένη*

*** + ** = Θάλασσα.
** + ** = Χώρα τ' Ἑλλάδος
* + * = Μέτρον βάρους
+ Οἱ σταυροὶ ὄσπριον

Ἐστάλη ὑπὸ τ. Μικρασιατ. Ἑνώσεως

723. *Χί*

+****+ = Δυσάρεστον αἴσθημα.
++* = Φωτιστικόν.
+ = Μετεωρολογικόν.
++* = Ὑποχρέωσις.
+***+ = Ἄγριον ζῶον.

Διαγωνίως: ὕψωμα τῆς καὶ πόλις νήσου.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Αἰτωλοῦ

724. *Ἐπιγραφὴ*

Π Ρ Ω Ι Ο
Ι Α Χ Ο
Σ Γ Υ Ο
Ε Σ Ν Μ
Υ Η Ο Τ Σ Α

Ζητεῖται ἡ ἀνάγνωσις,

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Φαίακος

725. *Κρυπτογραφικὸν*

1 2 3 4 5 6 = Ἐφευρέτης.
2 3 5 6 = Συγγραφεύς.
3 4 5 1 = Ἐπίρρημα.
4 [illegible] 5 6 = Ἀρχ. Πόλις.
[illegible] = Ἐπίρρημα.
[illegible] = Πρόσ. τ. Ἀγ. Βαφῆς
[illegible] = Ἰδέα τοῦ Καλαμαριανοῦ Λουλουδιοῦ

726-730. *Μαγικὰ*

Τῇ ἀνταλλαγῇ μιᾶς οἱασδήποτε λαβῆς τῶν κάτωθι λέξεων διὰ μιᾶς ἄλλης, πάντοτε τῆς αὐτῆς, νὰ σχηματισθοῦν ἄνευ ἀναγραμματισμοῦ ἄλλαι τέσσαι λέξεις:

φόγος, ἄνθος, χαρά, ἔρις. ἀρετή.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Κυπριακοῦ Ἀστέρος

731. *Ἀκροστιχὶς ἐξ ἀντιθέτων*

Τάρχικὰ τῶν ἀντιθέτων τῶν κάτωθι λέξεων ἀποτελοῦν ὡραῖον μυθιστόρημαι εὑρίσκω, ἄωρος, καθαρός, παχύς, ἀμαθής, πραγματικότης, ἀλλότριος, ὁριζόντιος, ἄθλιος, κλαίω, πρωΐα, ζενίθ, φθινόπωρον, ἀδύνατος, παρών.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος

732. *Μικτὸν*

λλγ-σαουε-θν-ασωι-χρσφρν-ηω-στρσν-υαι

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Φτωχὸ Χαμομηλάκι

733. *Γρῖφος*

1

ΣΟΥ Σο
ΣΟΥ ΣΟΥ Σο Σο
τ' κε σέ!
ΣΟΥ ΣΟΥ Σο Σο
ΣΟΥ Σο

Ἐστάλη ὑπὸ τ. Σανθῆς Ἑλληνοπούλας

Τέλος τοῦ 191ου Διαγωνισμοῦ

Ἀπὸ τὸ προσεχὲς ἀρχίζει νέος.

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευμ. Ἀσκήσ. τοῦ φύλλου 38

542. Σαλαμὶς (σάλα. μῦς.)—543. Ὠλένη-Ἐλένη.—544. Ράκη-ρακή.—545. Ὁ Μάρκος. ἡ μάρκα, τὸ μάρκον-

546. 1
Κ Ν
Κ Ο Ο
Τ Ρ Κ
Ε Ρ Γ Ι Ν Ο Σ
Ξ Ν Ν
Ε Ν Ο
Α Α Σ

547. ΜΟΥΣΙΚΗ (οἶκος, υἱός. συκῆ, ἴσος, Κύμη, ἥμος.)—548-552. Διὰ τοῦ Χ. ὀχ χος, ἀχθος, χορὸς σοῦσλή, χήν.—553. ΗΛΕΚΤΡΑ (Ἥλιος, Λάϊος, Εὐτέρπη, Κίμων, Τίβερις, Ρέα, Ἀντιγόνη.) —554. Ἐὰν ἦς φιλομαθὴς, ἔσει καὶ πολυμαθής.— 555 Μισειδιαβολὴν (μ' εἰς ι - διὰ βο-λιν.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Διὰ 1 ἕως 10 τὸ πολὺ λέξεις μὲ ἁπλὰ στοιχεῖα δρ.2 (ὁ ἐλάχιστος ὅρος.) 11 ἕως τῶν 10 λέξ. 20 λεπ. ἡ λέξις, μὲ παχέα δ στοιχεῖα λεπ.30 καὶ μὲ κεφαλαῖα λεπ.40 Ὁ χωρὶστὸς στῖχος δρ. 1.

(Κ'— 431)

Ὅλοι ψηφίσατε τὸν ΥΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΖΙΖΑΝΙΟΝ

(Κ'—432)

Χιώτικο *Τριανταφύλλο*, ἀμέτρητες εὐχὲς γιὰ τὰ γενέθλιά σου.

Ἀνθεμίς, Τριανταφυλλένια

(Κ'—433)

ΕΛΠΙΔΟΦΟΡΑ, ἕνα ἀτέλειωτο φιλὶ στὶς ἑκατὸ μπουκλίτσες σου θὰ σταθῇ εὐχὲς στὰ γεννητούρια σου ἀπ' τὴν *Κρυφὴ Ἐλπίδα* καὶ *Δεσποινούλα*

(Κ'—434)

ΑΝΘΩΝΑ, γιὰ εὐγενικὴ πρόταση εὐχαριστῶ· στεῖλατε: Ἀρτέμιδα Ν. κοὶ Ἀίδου, ρ. τ. στὴ Μυτιλήνη.

ΕΛΠΙΔΟΦΟΡΑ

(Κ'—435)

«ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

Διαπλασόπουλα... Ἐγγραφῆτε λῆ, ἐγκιπρόσωποι, ζητοῦντες Κα ἀστικὸν ἀντὶ εἰκοσαλέπτου. *Εὐάγγ. Μακρυμίχαλε*, εἰς μέλη ἄλλων σ λόγων Καταστατικὸν δὲν στέλλεται.

Βασιλεὺς τοῦ Γέλω